

[Birgitte Husmark]

Begrundelse

Det er af største betydning, at de videnskabetiske komiteer fungerer efter deres hensigt, og at der er et godt arbejdsklima i komiteerne. Udtalelser som dem, der er fremsat af det af sundhedsministeren udpegede medlem af Den Centrale Videnskabetiske Komité, Povl Riis, lægger gift for et godt samarbejde og kan fratage potentielle komitémedlemmer lysten til at påtage sig denne opgave.

Svar (24/2 94):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Til brug for besvarelsen har jeg indhentet følgende udtalelse fra formanden for Den Centrale Videnskabetiske Komité:

»I vedlagte artikel i Weekendavisen af 6. december 1991 citeres to lægmedlemmer af Den Videnskabetiske Komité for København for oplysninger om sagsbehandlingen i den regionale komité om forsøg på Rigshospitalet. Oplysningerne havde den skadevirkning, at to forskergrupper ikke ønskede at samarbejde med Den Videnskabetiske Komité for Københavns og Frederiksberg Kommuner. Den Centrale Videnskabetiske Komité fandt oplevelsen så alvorlig, at komiteen imødekom forskernes ønske om i stedet at sagsbehandle forskergruppernes projekter i Den Centrale Videnskabetiske Komité og senere i Den Videnskabetiske Komité for Københavns Amt. Denne praksis er nu ophørt med lovens ikrafttræden.

Ved den lejlighed overvejede Den Centrale Videnskabetiske Komité en politianmeldelse, men opgav tanken, da man ikke anså en politimæssig efterforskning for hensigtsmæssig.»

Det fremgår af oplysningerne fra Den Centrale Videnskabetiske Komité's formand, at der er tale om forhold, der har fundet sted, før det videnskabetiske komitéssystem blev lovreguleret med lov nr. 503 af 24. juni 1992, som trådte i kraft den 1. oktober 1992.

Jeg skal til spørgsmålets besvarelse henvise til ovenstående. Da hændelsesforløbet har fundet sted på et tidspunkt, hvor komitésystemet ikke var underlagt en lovmæssig offentlig regulering, har jeg ikke yderligere kommentarer.

Kopi af den omtalte artikel fra Weekendavisen 6. december 1991 er tilsendt spørgeren. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 667

Til *finansministeren* (9/2 94) af:**Kirsten Jacobsen** (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor store beløb der bliver opkrævet i kirkeskat som følge af bruttoficeringen af folkepension og kontanthjælp, idet beløbet bedes opdelt på de to kategorier?«

Begrundelse

Tidligere betalte hverken folkepensionister eller kontanthjælpsmodtagere skat og som følge deraf heller ikke kirkeskat. Efter bruttoficeringen betaler begge kategorier begge dele.

Svar (23/2 94):

Finansministeren (Lykkesoft):

Kirkeskatteprovenuet fastsættes ud fra de vedtagne lokale kirkelige budgetter og oplysninger om landskirkeskattebeløbet. Kirkeskatteprocenten fastsættes herefter ved at sætte provenuet i forhold til udskrivningsgrundlaget for kirkeskat, der har udvist en ekstraordinær kraftig stigning fra 1993 til 1994 som følge af bruttoficering af social pension og kontanthjælp. Der er ikke tale om noget ekstra kirkeskatteprovenu som følge af bruttoficering, og omvendt er der heller ikke tale om nogen uventet merudgift for pensionister og kontanthjælpsmodtagere, idet der er taget højde for betaling af kirkeskat ved beregningen af fremgang i rådighedsbeløb ved bruttoficeringen. Betaling af kirkeskat er ved bruttoficeringen blevet fordelt på flere skatteydere, hvilket bevirker en nedsættelse af kirkeskattesatsen. I 1994 udgør den gennemsnitlige kirkeskattesats 0,80 pct. mod 0,82 pct. i 1993.

Kirkeskatten fra social pension og kontanthjælp er budgetteret til 273 mio. kr., fordelt med 222 mio. kr. til social pension og 51 mio. kr. til kontanthjælp. I begge år er forudsat, at 90 pct. af det kommunale udskrivningsgrundlag er kirkeskattepligtigt.

Beregningen bygger på en forudsætning om en bruttoudgift på de offentlige finanser som følge af bruttoficering på godt 18 mia. kr. og en nettoudgift på ca. 0,9 mia. kr., jf. side 376 i FFL94, hovedbind.